

РЕШЕНИЕ

№ 3484

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **3328** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], срещу Решение 20051522 от 24.02.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 135-ти с-в, по н.а.х.д. № 14093/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 483733-F493439/11.12.2019г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на НАП, с което за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства на касатора е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

С жалбата се релевира неправилност на решението на СРС поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът счита, че нарушението му е маловажно, тъй като е извършено за пръв път, от него не са произтекли вреди за фиска и неотчетената сума е в минимален размер, което обуславя по-ниската степен на обществената му опасност. На следващо място, излага аргументи за липса на яснота в какво се изразява изпълнителното деяние на нарушението, тъй като има разминаване между фактическото описание на нарушението и дадената в НП правна квалификация. Счита, че липсва описание на обстоятелствата, при които е било извършено нарушението, което представлява

нарушение на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН и накърнява правото му на защита. Моли да бъде отменено атакуваното НП и да му бъдат присъдени разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът се представлява от юрисконсулт. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, XXI-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на които е установил фактическата обстановка, както следва:

На 07.06.2019г. около 09:50 часа от служители на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП била извършена проверка в стопанисвания от [фирма] търговски обект – ресторант, като направили контролна покупка в размер на 2,60 лева, за която не им бил издаден касов бон. При извършена фактическа съпоставка на касовата наличност с отчетеното в паметта на фискалното устройство било установено, че дневният оборот от монтираното, въведено в експлоатация и работещо в обекта фискално устройство „D. DP-150“ с индивидуален номер DT754286 и номер на фискалната памет 02754286, регистрирано в НАП с потвърждение № 4124854/27.03.2019 г., съгласно междинен отчет от ФП № 0004512/07.06.2019г. е в размер на 32,20 лева, а фактическата наличност в касата на обекта била в размер на 194,95 лева съгласно изготвен опис на паричните средства в касата. Установената разлика в касовата наличност била в размер на 162,75 лева. Направена е констатация от проверяващите, че разликата представлява въвеждане на пари в касата на обекта, която не е отразена в паметта на фискално устройство в момента на извършването ѝ, въпреки че фискалното устройство, инсталирано в обекта, притежава такава възможност и са активирани операции „служебно въведени“ суми. Констатациите от извършената проверка били отразени в протокол за извършена проверка № 0394263/07.06.2019 г., препис от който бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството. Освен това на дружеството бил съставен АУАН № F493439/19.06.2019г., в който била описана горната фактическа обстановка и нарушението било квалифицирано по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ. Актът бил предявен на управителя на дружеството, който го подписал без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН също не било подадено възражение срещу така съставения акт.

Въз основа на така съставения акт на 11.12.2019г. било издадено атакуваното НП, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация на дружеството жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 185, ал. 2 от ЗЗДС.

За да потвърди НП, въззивният съд е приел, че не са допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство, включително при съставяне на АУАН и НП, и не е налице неяснота относно вмененото на касатора нарушение. Съдът е стигнал до извод, че е безспорно доказано от обективна страна извършеното от дружеството нарушение на посочената в АУАН и НП норма на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., като поради юридическата му личност не се изследва въпросът за вината. Приел е, че правилно е приложена санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС предвид установената в касата сума, която не е отчетена чрез фискалното устройство. По възраженията на жалбоподателя за маловажност на нарушението СРС е анализирал нормата на чл. 28 от ЗАНН в светлината на ТР №1 от 12.12.2007г. на ОСНК на ВКС, като е приел, че то не попада в обхвата й.

Така постановеното решение е правилно. Напълно се споделят от настоящата касационна инстанция изложените в него мотиви.

Между страните не се спори по фактите. Безспорно е, че при извършената проверка на 07.06.2019г. проверяващите служители на НАП са установили положителна разлика между фактическата касова наличност и отчетената в паметта на фискалното устройство, функциониращо в процесния търговски обект, в размер на 162,75лв., при положение, че последното позволява операциите „служебно въведени“ суми. В случая е безспорно доказано, че в касата са въведени суми от търговеца, които не са надлежно отчетени по реда на Наредба № Н-18/13.12.2006г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от с.з. „извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми“. Настоящият състав намира за правилен извода на АНО, потвърден от СРС, че извършеното деяние представлява нарушение на горепосочената норма. Не се констатира релевираното с касационната жалба разминаване или неяснота в описанието на нарушението и правната му квалификация, посочена в НП. Ясно е посочено в текста на последното, че дружеството не е изпълнило задължението си да отбележи всяка промяна в касовата наличност на фискалното устройство чрез операциите „служебно въведени“ суми, като наред с това е дадено и цифровото описание на нарушената норма. Описана е в пълнота фактическата обстановка като време, място и други обстоятелства, при които е извършено процесното нарушение.

По възраженията на дружеството жалбоподател за маловажност на нарушението настоящият касационен състав споделя изложените от СРС мотиви. Съгласно чл. 28 от ЗАНН „за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание“. Поради липсата на легална дефиниция на маловажните случаи в ЗАНН по аналогия следва да бъде взета предвид дадената такава в НК, а именно: „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид – чл. 93, т. 9 от НК. В случая извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид, макар да е извършено за пръв път. Не се споделят доводите на касатора, че неотчетената сума е в минимален размер. Разлика от

162,75лв. не е минимална, тя е дори в пъти по-висока от декларираната такава в размер на 32,20лв., тоест неотчетените суми са значително повече от отчетените, върху които следва да бъдат направени плащания към фиска от дружеството. Поради това е и неоснователен доводът, че в случая не са възникнали вреди за фиска, неотчитането на продажби /в случая е направена контролна покупка, за която не е издаден фискален бон, съответно също не е отчетена/ винаги ощетява фиска.

Наложено наказание „имуществена санкция“ е в рамките на установените в санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС размери, като е в размер на минимума от 3000 лв., поради което не подлежи на преценка за прекомерност.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника по касация на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъде присъдена сумата от 80 лв. предвид ниската фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 и ал. 5 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ХХІ-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 20051522 от 24.02.2021г. на Софийски районен съд, НО, 135-ти с-в, по н.а.х.д. № 14093/2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.